

Vi har i Venstre det samme synspunkt som SF: at børn skulle have ret til mere tid sammen med deres forældre. Det har altid undret os i Venstre, at SF ikke har kunnet støtte vores forslag om en udvidelse af fritvalgsordningen på børnepasningsområdet til også at give forældrene mulighed for at passe deres børn, altså selv modtage det tilskud, som man i dag kan få, til at ansætte en person til at passe børnene. Hvorfor vil SF ikke være med til at give netop forældre og børn mulighed for i højere grad i en periode at være sammen?

Børns retskrav på pasning er jo i virkeligheden et ret vidtgående forslag at have med. I Venstre er vi af den opfattelse, at børn, som har et behov for pasning, gerne skal kunne passes, men vi er også optaget af, at forældrene skal have flere valgmuligheder. Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg kender ikke nogen borgmester, kommunalbestyrelsesmedlem, som ikke har det ønske, at man skulle kunne efterkomme den efterspørgsel, der er hos børneforældrene, om pasningsmuligheder. Det, der er det altafgørende i det forslag, er jo de økonomiske rammer for at løse opgaven.

Så vil jeg sige med hensyn til børns ret til kvalitet i pasningstilbudene, at her synes jeg, vi kom utrolig langt i serviceloven med hensyn til formålsbestemmelserne på dagpasningsområdet.

Vi synes i Venstre, det er utrolig vigtigt, at den lov og den formålsparagraf bliver udmøntet ved, at man lokalt – forældre, institutioner og kommune – sætter sig sammen og får fyldt de rammer ud, der er tiltænkt i den formålsparagraf om kvalitet og udvikling af institutionsområdet. Loven har jo ikke virket i mange måneder endnu, og vi venter i høj grad på, at der kommer resultater af den dialog, som skal finde sted rundt omkring i kommunerne i den kommende tid.

Vi i Venstre tror mere på den lokale dialog mellem forældrene og kommunalbestyrelsesmedlemmerne, end vi tror på, at vi her i Folketinget kan lovgive os til at få en højere kvalitet ind i dagpasningstilbudene.

Til allersidst om rådgivning vil jeg også sige, at jeg synes, SF her er lidt tidligt ude. Vi har jo i serviceloven indført en bestemmelse om, at kommunerne kan og skal tilbyde uvildig rådgivning, og det er på dette område igen sådan, at loven altså ikke har fungeret i ret mange måneder endnu, og vi har i modsætning til SF til-

tro til, at dette område også kommer til at fungere rundt omkring i kommunerne.

Vi kan fra Venstres side ikke støtte beslutningsforslaget; det er måske fremgået af det, jeg har sagt.

Henriette Kjær (KF):

Da vores ordfører på området ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

I lighed med debatten om regeringens børnepolitiske redegørelse i juni måned ønsker vi at fastslå, at også på børneområdet må ressourcerne prioriteres. Derfor vil vi ikke deltage i en klientgørelse af samtlige familier. Derimod vil vi gerne deltage i initiativer, som forbedrer situationen for de ca. 5-10 pct. af børnene, som har alvorlige problemer.

Det Konservative Folkeparti kan godt forstå forslagsstillernes trang til at drille Socialdemokraterne ved at fremsætte den overbudspolitik, som er hentet fra en blanding af valglofterne og den socialdemokratiske cafégruppe. Vi finder det samtidig morsomt at kunne konstatere, at også over for børnefamilierne har Socialdemokraterne udstedt løfter, som ikke kan indfries.

Det er Det Konservative Folkepartis opfattelse, at orlovsordninger, omsorgsdage og nedsat arbejdstid ikke skal udbygges eller ændres uden accept fra arbejdsmarkedets parter. Det ville på nuværende tidspunkt være ganske urimeligt, hvis flere arbejdsduelige borgere forlader arbejdsmarkedet, samtidig med at der mangler kvalificeret arbejdskraft til at overtage funktionerne. Dermed skabes en situation, hvor virksomhederne bliver yderligere belastet, og samfundet mister indtægter til skade for de svage og syge befolkningsgrupper, som har behov for en velfungerende offentlig sektor.

Vi vil gerne acceptere fleksibilitet i orlovsordningerne, men kun under den forudsætning, at der samlet set ikke bliver forbrugt yderligere ressourcer på dette område. De sunde og raske skal ikke have yderligere statsbetalt frihed.

En pasningsgaranti udstedt fra centralt hold betragter vi som et unødvendigt indgreb i det kommunale selvstyre. Kommunerne har ansvaret for daginstitutionsområdet og har i de seneste år udbygget antallet af pasningstilbud ganske betydeligt. Samtidig har kommunerne med fritvalgsordningen fået gode muligheder for at tilbyde alternative private løsninger. Vi så gerne, at fritvalgsordningen blev udbredt til samtlige kommuner, således at alle forældre får valgmuligheden.